

Сговорна Дружина

Слънчевъ есененъ день. Учебната година започваше. Ученицитѣ шумѣха радостни въ класната стая. Очакваха своя учителъ, за да започнатъ пакъ учение, следъ като бѣха починали хубаво презъ лѣтото. Звънецътъ удари, и учителътъ влѣзе усмихнатъ въ класъ.

Децата почувствуваха, че той имъ носи нѣщо хубаво, радостно и очакваха нетърпеливо да имъ заговори.

— Е, деца, — започна той — искате ли днесъ да отидемъ на разходка?

Радостни викове бѣше отговорътъ на ученицитѣ. Учителътъ направи знакъ съ ржка да утихнатъ и продължи:

— Съ викове и безредие не ще можемъ се разхожда! Ще останете въ класъ, ако се държите тъй, като че ли сте още на ваканция. Вие мислите и очаквате само игри, а пъкъ азъ искамъ да ви изведа отъ село за работа.

Децата го загледаха учудени, ала не огорчени. Цѣлото